

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 28774/2023
27.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Иван Ћаловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство заштите животне средине, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 680/23 од 07.04.2023. године, у седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 680/23 од 07.04.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 680/23 од 07.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 2798/19 од 20.12.2021. године, исправљеном решењем истог суда П 2798/19 од 13.01.2023. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име накнаде штете услед радњи заштићене врсте гаврана и уништеног засада кукуруза исплати 204.644,80 динара са законском затезном каматом од 19.07.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име трошкова парничног поступка исплати 115.813,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 680/23 од 07.04.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да тужилци на име накнаде штете услед радњи заштићене врсте гаврана и уништеног засада кукуруза исплати 204.644,80 динара са законском затезном каматом од 19.07.2021. године до исплате и одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженој на име трошкова жалбеног поступка исплати 18.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што

је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, док је ставом 2. истог члана прописано да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана. Делом ревизијских навода се оспорава утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено сходно члану 407. став 2. ЗПП. Тужила у ревизији није пружила доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Имајући ово у виду, те да се у конкретном случају ради о парници ради накнаде материјалне штете, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, као и да ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено у истој или сличној чињенично - правној ситуацији, на основу чега овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 26.12.2019. године. Вредност предмета спора је 146.076,10 динара. У поднеску од 08.09.2021. године тужила је преиначила тужбу и као вредност предмета спора означила износ од 204.644,80 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није

дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**